

[Schmidt.]

bitrende, naar andre nu kommer til at prøve deres Lykke paa den Befolknings Ruiner, der gennemgik alt dette, som de andre Landsdele ikke har gennemgaaet. Det er et Forhold, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har peget meget stærkt paa. Jeg erkender, at man ikke uden videre kan tilbagevise den Tanke, at der ogsaa maa nye Mennesker frem fra andre Landsdele, for at tilføre en Landsdel, der er tyndt befolket, nyt Blod. Det er en Tanke, man ikke uden videre kan vise tilbage, og det gør jeg heller ikke. Men det er man først berettiget til, naar alle Muligheder er udtømt for at hjælpe den nordslesvigske Befolkning dernede. Nu beder jeg betænke, hvorledes der nede i Nordslesvig sidder en Mængde unge Mennesker paa deres fædrende Gaard, en større eller mindre Ejendom, og hjælper til for at kunne holde den fædrene Jord, uden at være i Stand til at sørge for deres egen Eksistens eller at danne sig selv en Basis for deres Eksistens, og heller ikke er de i Stand til at opspare en Kapital. Og jeg beder betænke de mange arbejdsløse dernede, der gerne vil tage fat, men ikke kan tage fat.

Jeg hilser derfor med Glæde, som jeg allerede gjorde, da jeg tog Standpunkt til de almindelige Jordlove, at Regeringen har strakt sig saa vidt, at den mener ogsaa at kunne yde et Etableringslaan paa op til 2 000 Kr., for at disse unge kan komme i Gang. Jeg er glad ved, at denne Bestemmelse ogsaa findes i det her foreliggende Lovforslag. Det er blevet gjort gældende, at man strækker sig alt for vidt i den Retning. Det kan være, at det er usædvanligt, men usædvanligt er ogsaa den særlige Nød dernede, og derfor er denne Bestemmelse alligevel paakrævet. Men hvad der efter min Overbevisning mangler i denne Lov, det er helt tydelige Bestemmelser, der sikrer den nordslesvigske Befolkning en Forret, en Førsteret til at komme i Besiddelse af eller blive i Besiddelse af den Jord, den ejer. Thi hvis man ikke træffer særlige Bestemmelser, saa vil den nordslesvigske Befolkning ikke være konkurrencedygtig overfor dem, der kommer fra de andre Landsdele, for den har jo — som jeg har paavist gennem Schmidts statistiske Opgørelser — ikke den samme Formue, som de unge fra det øvrige Land kan møde med. Nu synes jeg, dansk Jordlovgivning har en hel Del Bestemmelser, der netop tilsigter, at en Ejendom kan blive i Familien. Der findes saaledes i Loven af 29. Marts 1924, §§ 1, 2 og 4, Bestemmelser, der giver de

Husmænd, som vil overdrage deres Ejendom til paarørende, visse Lettelser, Lettelser med Hensyn til, at de ikke behøver at forevise samme Sparekapital som andre, Lettelser med Hensyn til deres Alder og lignende Ting. Jeg mener, at saadanne Bestemmelser maatte ogsaa ind i denne Lov og udvides til at gælde ikke blot Husmænd, som vil overdrage deres Ejendom til paarørende, men ogsaa alle dem, der er nødt til eller vil sælge deres Ejendom til Staten i Udstykningsøjemed, at altsaa Folk, selv om de ikke er Husmænd, faar samme Ret til at overdrage deres Ejendom til paarørende. Jeg synes ogsaa, der burde være en Bestemmelse, der gik ud paa, at Folk fra den By, det Sogn, det Amt, hvor der skal udstykkes, de nordslesvigske Landsdele i det hele taget, fik Forret til at erhverve den Jord, fremfor Folk, der kommer fra andre Landsdele. Jeg beder altsaa den Kendsgerning bemærket, at Folk dernede ikke kan møde med den samme Kapital som Folk fra det øvrige Land og som Følge deraf maa staa tilbage for disse i den Konkurrence, der absolut maa komme.

Jeg havde allerede formuleret disse og andre Ønsker i en særlig Tillægslov til det foreliggende Lovforslag, men blev saa underrettet om, at det ikke kunde lade sig gøre at komme med en saadan Tillægslov nu ved første Behandling, men først senere, ved anden Behandling. Jeg vil altsaa forbeholde mig at komme med et saadant Ændringsforslag, men vil dog gøre opmærksom paa disse Synspunkter straks, for at de kan tages i Betragtning under den Udvalgsbehandling, som man jo maa vente.

Ærede Medlemmer har allerede ved det, jeg har sagt vedrørende de almindelige Jordlove, hørt, hvor stor en Betydning jeg tillægger den nye Tanke, at man ikke blot vil oprette Husmandslokker, men ogsaa Havelodder. Jeg ser helt tydeligt, at det er en Form, der ogsaa vil komme Bybefolkningen til gode, det vil sige Arbejderne og de smaa Haandværkere og næringsdrivende, ja ogsaa Tjenestemændene. Jeg sagde den Gang, at jeg tillægger denne Del af den danske Jordlovgivning en stor Betydning, og jeg mener, at det har ogsaa for Ernæringspørgsmaalet sin Betydning. Jeg kunde nok ønske, at man, ligesom man har gjort i en af de andre Love, fastsatte en helt bestemt Sum, der maa staa til Raadighed netop til dette Øjemed: at oprette Havelodder, lad os sige f. Eks. at der af de 10 Mill. Kr. blev stillet 1 Mill. Kr. til Raadighed netop i dette Øjemed. Maaske man ogsaa bør træffe nærmere Bestem-